

Ted van Lieshout: 'Schuldig kind' Uitgeverij Querido, Amsterdam 2017. ISBN 9789021406091 (Seksueel misbruik/Kind en ouders/ Afhankelijkheid/ Emoties/PO/AG) Zie ook: www.querido.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Covertekst: 'Vlak voor het avondeten krijgt de vriend van Teds moeder een hartaanval. Terwijl zij met de ambulance mee naar het ziekenhuis rijdt, bidt haar thuisgebleven zoon van vijftien tot de Heilige Maagd Maria: hij hoopt dat ze oom Paul wil redden. Maar het is niet Maria die antwoordt.

In 2012 publiceerde de veelbekroonde auteur Ted van Lieshout (1955) een onthullende roman die gebaseerd was op zijn omgang als kind met een pedofiele man. Mijn meneer deed veel stof opwaaien door het precaire onderwerp. De vraag die hem daarna het meest gesteld werd was: wat voor invloed had die relatie op je verdere leven? In *Schuldig kind* geeft Van Lieshout al even onthullend en soms onthutsend antwoord op die vraag.' Boek van 219 pagina's.

Over de schrijver:

Ted van Lieshout is een veelbekroond kinderboekenschrijver, dichter en beeldend kunstenaar. Zijn werk is autobiografisch getint. In 1999 schreef hij *Zeer kleine liefde*, een dichtbundel voor de jeugd over de relatie tussen een jongen en een man en in 2012 *Mijn meneer*. Van Lieshout is geboren in Eindhoven in 1955 en komt uit een kroostrijk gezin.

Recensies/Extra:

<http://www.tzum.info/2017/04/recensie-ted-lieshout-schuldig-kind/> Jurgen Peeters: '(...) In *Schuldig kind* blikt de auteur nogmaals terug op die precaire periode uit zijn kindertijd. Directe aanleiding was de meermaals gestelde vraag hoe en in welke mate de relatie met 'meneer Timmermans' een invloed uitoefende op van Lieshouts verdere leven. (...) Van Lieshout spreekt openlijk over zijn verwarde gevoelsleven, het verlies van onschuld, zijn seksuele ervaringen met onbekende mannen. Het resulteert in een allesomvattende en diepgaande psychologische roman, waarin de auteur ook zichzelf niet spaart.(...) Wist *Mijn meneer* vooral inhoudelijk te overtuigen, zo vindt van Lieshout in *Schuldig kind* ook vormelijk en stilistisch de geijkte manier om een beladen thema tot literatuur te verheffen. De schuldvraag blijft onbeantwoord – niemand wordt geheel vrijgepleit – en precies die genuanceerde blik garandeert een intense leeservaring die moeiteloos genreconventies overschrijdt. En laat dat nu net de kracht van literatuur zijn.'

<http://www.hanta.nl/hanta/2017/04/06/recensie-schuldig-kind-ted-van-lieshout/> Liliane Waanders: '(...) Wat de vorm (en inhoud overigens ook) betreft grijpt Ted van Lieshout terug op de brief die hij zichzelf schreef: een groot deel van *Schuldig kind* bestaat uit een dialoog tussen de jonge Ted die zich een paar jaar na de door hem verbroken vriendschap van alles afvraagt – onder andere of de relatie met zijn meneer zijn leven zal tekenen, en een 59-jarige Ted die terug kan kijken, maar zijn jongere ik voorhoudt dat zijn inzichten niet zullen leiden tot andere keuzes: je kunt de geschiedenis niet met terugwerkende kracht naar je hand zetten.

In de brief uit 2010 staat een andere – een concretere – vraag centraal dan in *Schuldig kind*:

‘Maar het hele gedoe [de ophef rond het verschijnen van *Zeer kleine liefde*, lw] herinnerde me wel aan een vraag die al die jaren is blijven liggen en waar je nooit antwoord op kreeg. Toen het veertig jaar geleden afgelopen was, Ted, ben je je gaan afvragen of je hem ooit terug wilde zien. Aan de ene kant wilde je het niet omdat je bang was dat het beeld dat je van hem in je hoofd bewaarde verstoord zou worden als je hem zag als oudere man. Aan de andere kant wilde je het wel om hem te kunnen vragen of het hem te doen was geweest om wát je was (een jongetje) of wíe je was (Ted)’. Door ‘hem’ gezien en bijzonder gevonden worden, is in *Schuldig kind* een gegeven. Net zoals het dat in *Mijn meneer* was. Vergeleken met pestende leeftijdgenoten die afgekocht moeten worden, was meneer Timmermans (die naam geeft Ted van Lieshout zijn meneer in geparafraseerde brieven die in *Zeer kleine liefde* en *Schuldig kind* staan) een veilige haven. (...) *Schuldig kind* is een memoir, vermengd met fictieve elementen; ik wil als kunstenaar mijn jeugd blootgeven, maar als mens heb ik daar niet zo’n behoefte aan’, zegt Ted van Lieshout in het nawoord, de worsteling is uit het leven gegrepen. (...) Na het lezen van *Schuldig kind* vraag ik me af of Ted van Lieshout zichzelf toen toch niet tekort heeft gedaan met al zijn begrip en genuanceer. Want wat hem op jonge leeftijd overkwam, kan een leven niet alleen beïnvloeden, maar ook tekenen. Het is goed dat hij het in *Schuldig kind* voor zichzelf opneemt.’

<http://www.nporadio1.nl/nieuwsshow/onderwerpen/402432-ted-van-lieshout-schuldig-kind>